

Szerda délután három kulturális esemény is volt a városban. A Magyar Tudomány Napja alkalmából megrendezett Pszinkron 4-et az SZKA támogatta. **Varró Éva** és **Dósa Zoltán** beszélgetésének gyorsan véget kellett érnie, mielőtt érdemben belemelegedhettünk volna, mert ugyanott 6 órától kezdődnie kellett a Hargitai Szalon kiállításmegnyitónak.

Együttélés volt a szervező Hargita Megyei Kulturális Központ által meghirdetett pályázat címe, amire az alkotások beérkeztek.

Elekes Gyula – maga is kiállító – és **Botár László**, a kiállítás kurátora, a HMKK munkatársa szólalt fel. Azért fotóztam, – mondta Botár –, mert ekkora közönséget rég nem láttam egy kiállításmegnyitón.

Egy kicsit még beszélt, aztán meglobogtatta a kezében levő papírt.

Na de lássuk, mit írt Feri!

Felolvasta **Székesi Ferenc** műkritikus, újságíró, publicista levelét, aki Csíkszeredában pár hete élőben konferálta fel a műveket.

Csik nem jött Udvarhelyre

Botár László azt is bejelentette, hogy a 38 művésztől beérkezett 50 alkotásból kivett párat, a csíkiakat.

Udvarhelyre az udvarhelyieket hozták, – **Elekes Gyula, Jakab András, Kolumbán-Antal Ilonka, Kusztura Sándor, Lakatos László, Simon Béla, Török Biró Erzsébet, Török Ferenc, Uliana Gujuman, Vass Mária-Magdolna** alkotásait láthatjuk – mert úgy illik, Gyergyóba az udvarhelyiek nem mennek, mert oda a gyergyóiak kerülnek.

Ezen a közönség először jót nevetett. De Botár komolyan rendreutasította a bagázst, hogy ez nem vicc, egy kiállításnak kell egy arculata legyen, nem szabad zsúfoltnak lennie, és valamit valamiért fel kell áldozni. Ami végül is nem feláldozás, mert Csíkszeredában meg lehetett nézni az összes alkotást.

Földhöz ragadt arcok

Akkor dobtam hátast, amikor a földön megláttam a maszkokat, amiket képről már ismertem, és [Csíkszeredában nem csak egy sarokba lehajítva heverték](#), hanem egy sötét falról, megvilágítva néztek vissza. Nem vagyok egy műkritikus, de látom a különbséget: teljesen más a hatás.

Egész jó alkotások is vannak a cukitól a feldarabolt pucér emberekig, a pelenkás popsitól a tengerpartig, érdemes megnézni.

Teljesen le vagyunk maradva a trendekről, állapítottuk meg: Kusztura Sándortól először láttunk olyan festményt, ami nem fenyőt vagy más székely tájelemet ábrázol. Ha kíváncsi vagy, milyen egy nonfiguratív Kusztura-alkotás, még három hétig megmutatja a Művelődési Ház!

Csodazongora lepipálva

Hazafele egy bácsival találkozunk. Azt kérdezi, hogy a Park vendéglő vajon nyitva van-e, mert ő be akart menni a [Bogányi Gergely koncertre](#), de nem érti, milyen szervezés van, mert nem tudott. Azt írta az újság, hogy ingyenes, feljött Bögözből, s nem engedték be. Meghívó kellett volna. Hát kértek volna inkább pénzt érte, s kifizeti. Most tíz óráig el kell legyen valahol, amíg indul a vonat hazafelé.

– Régebb én is zongoráztam, azért akartam megnézni, de megette a fene az ilyesmit – int lemondóan.